

Saa har jeg blot endnu en Bemærkning til det paaagældende Affnit, og det er om Forflagene under Nr. 25 og 34, som Mindretallet har stillet om, at der i § 14, 1ste Stykke, 7de Linie og i § 18, 6te Linie, efter Ordet "Ejendomme" skal tilføjes "eller opbeholder Tiender, Jordskyld eller Arvesæftesafgifter". Det er, hvad vi tidligere have haft i Indkomstskatlovene af 1867 og 1872. De medtage faadanne Indtægter som Tiender, Jordskyld og Arvesæftesafgift, og vi kunne ikke stonne, at der er nogen som helst rimelig Grund til ikke nu at medtage den Slags Indtægter. Vi finde, det er saa rimeligt, at Tiende, Jordskyld og Arvesæftesafgifter samt lignende Indtægter maa bestattes lige saa vel som anden Indtægt, og derfor foreslaa vi, at de tages med. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig under Forhandling om det foreliggende Affnit.

J. Pedersen: Ja, paa dette Tidspunkt i Samlingen og med Henblik paa de Forhold, hvorunder denne Sag i det hele foreligger, finder jeg heller ikke nogen Kristelse til at komme ind paa en nærmere Begrundelse af de Endringsforslag, som jeg har været med til at stille, og det saa meget mindre, som det ærede Medlem, der nu satte sig, jo har gengivet de væsentligste af de Betragtninger, jeg kunde have at gøre. — Paa et enkelt Punkt deler jeg dog ikke den Opfattelse, som det ærede Medlem havde, idet jeg ikke er overbevist om, at det vilde være rigtig at gaa til den Bæftatningsmaade, som man i Almindelighed udtrykker ved at sige, at det er Næringskommunen, der skal bæftattes. Det ser nu ganske vist ud, som om det er det rigtigste; men jeg er alligevel ikke sikker paa, at det i alle Tilfælde vil være det retfærdigste. Det vil maaste være Tilfældet ofte; men der kan dog meget godt tænkes Tilfælde, hvor det vil blive temmelig uretfærdigt. En Kommune, som f. Eks. ligger i Nærheden af en stor By, og som har en hel Del af Byens Arbejdere boende hos sig, vilde være daarslig tjent med, at den ikke kunde saa nogen synderlig Stat af de enkelte mere velhavende Beboere af Byen, som boede i Kommunen, men vedbleve at drive deres Forretning i Byen. I mange Tilfælde vil det vistnok være faaledes, at disse Forhold genfsidig ophæde hinanden. Dersom man altsaa greb meget dybt ind i at bæftatte Næringskommunen, hvor den drives, med et højt Beløb, tror jeg, man vilde komme til at gøre Uret til en Side, medens der hist og her nu kan være nogen Uret til en anden Side. Men dette Spørgsmaal er jo den store Knude, som man ikke synes at kunne løse, og jeg har

fremdeles nogen Tvivl om, at det vil kunne løses paa nogen ret tilfredsstillende Maade, medmindre man faar er mere ensartet Bæftatningsmaade for det hele Land.

Hvad de foreslaede Kommissioner angaa: Overligningskommissionen og Stattekommissionen, som Mindretallet foreslaar skulle udgaa, da kan jeg heller ikke se, at det er nødvendigt at indføre disse ny Kommissioner, og naar det ikke er nødvendigt, skal man ikke gaa dertil. Nu ere alle enige om, at faar man en ny Lov om den kommunale Bæftatning, faar man ogsaa mere ensartede Regler for Ligningen at gaa frem efter. Hvis de nuværende Overligningskommissioner have kunnet magte Stillingen — jeg indrømmer gerne, at det ikke altid har været saa overmaade let for dem at udføre deres Gjærv — stont der i mange af Amtsrådsredsene ikke har været noget sælles Grundlag for Bæftatningen, maa de saa meget lettere kunne gøre det i Fremtiden. Jeg kan derfor ikke stonne andet, end at baade de nuværende Overligningskommissioner for Købstæderne og Amtsrådene for Landet lige saa godt og bedre i Fremtiden ville være i Stand til at bedømme Statteklager som hidtil. — Og den mellemkommunale Fordeling af Statte, som Flertallet for en Del henviser til en Overstattekommission, er efter dette Forslag af en meget simpel Natur. Det gælder kun om at udfinde Statteindtægten hos vedkommende næringsdrivende, og det kunne de nuværende Ligningskommissioner og Overligningskommissioner lige saa let gøre som en ny Kommission. Jeg synes derfor ikke, der er Grund til at gaa til nogen anden Ordning.

Den ærede Ordfører fremhævede stærkt Konfurrencehensynet som medvirkende Grund til, at man burde bæftatte Aktieselskaber og Indtægt af Næringsdrift højere end Indtægt af fast Ejendom. Der kan være noget i, at naar der kommer 7 Forretninger, hvor der før kun var 6, saa vil der blive mindre Fortjeneste for hver af dem, saa at det maa antages, at Statteevnen vil være bleven noget forringet, da de jo dog alle maa leve. Men der er dog ogsaa et andet Synspunkt at se Tingen fra, idet disse Forretninger ikke blot ere til Udgift og Gæne for de Kommuner, hvori de drives. Selv om disse Forretningers Gjærv nemlig bo andetsteds, bringe de dog altid Kommunerne nogen Fordel. For det første er der Mennesker i Byen, som bæftæftiges i disse Forretninger, idet baade Bestyrerne og Medhjælperne i Reglen bo i Byen, og dog skulle leve og derfor maa gøre Forretninger med andre Folk i Byen — de gaa dog næppe uden for Byen for at spise